

WELKOM

Op onze website kan je het al lezen: "Welkom bij Hospice Meppel". Welkom houdt in dat je iemand gastvrij en met hartelijkheid begroet. Daarom is het misschien wel het meest toepasselijk wat je kan zeggen wanneer er iemand voor de deur van ons hospice staat en zojuist aangebeld heeft. Je komt hier niet zomaar en niet voor niets bij onze deur aanbellen. Je komt hier ernstig ziek en moe, misschien met lood in je schoenen, toch enigszins bezorgd over hoe het achter de voordeur zal zijn. Veel liever had je onze deur overgeslagen maar een 'noodzaak' heeft je toch gebracht bij de voordeur aan de Hoogeveenseweg 27 in Meppel. En ergens voelt het dan toch allemaal een beetje ongemakkelijk...

Wanneer wij de deur openmaken voor een nieuwe gast, dan zorgen we ervoor dat de gastenkamer netjes, schoon en opgeruimd is. Dat de temperatuur aangenaam is, dat er een welkomst-bloemetje op de tafel staat en soms ruikt het bij binnenkomst naar pas gebakken cake of verse soep. Dit allemaal om onze nieuwe gast een huiselijk en warm gevoel te geven. Daar waar onze gast uiteindelijk ook de rust hoopt te vinden om deze laatste weken of dagen zo passend mogelijk door te brengen. Om dan met een welgemeend "welkom" begroet te worden, lijkt ons prima op zijn plek. Ook de familie en naasten van onze gasten zijn welkom in ons hospice. We leggen uit hoe de koffiemachine werkt en waar de kopjes, glazen en koekjes staan. We vertellen hen dat ze mogen aanschuiven bij de keukentafel of plaatsnemen in de zithoek. Er liggen tijdschriften, boeken en informatiefolders. Verder bestaat de mogelijkheid om mee te eten, zodat je gezamenlijk met onze gast gebruik kan maken van een lunch of warme maaltijd. Eventueel kun je gebruik maken van de logeerkamer, de bedbank op de gastenkamer of het koppel-bed.

Ook huisartsen, fysiotherapeuten, mogelijke nieuwe gasten, diversen klusjesmannen, leveranciers, vrijwilligers, geestelijk verzorgers, meteropnemers, dominees, pakketbezorgers, ouderlingen, nieuwe vrijwilligers, schilders, loodgieters, elektriciens, diverse medewerkers, medicijn bezorgers, pizza-koeriers... iedereen is elke dag even welkom. En wanneer het voor hen uitkomt kunnen ze allemaal koffie of thee met iets lekkers erbij krijgen. Want met elkaar zorgen we voor onze gasten en maken we het hen zo makkelijk en comfortabel mogelijk tijdens deze laatste periode in hun leven. Ons hospice is een bijna-thuis-huis. Dat kun je op 2 manieren uitleggen;

- We proberen voor eenieder een 'thuis' te zijn, maar echt helemaal worden wij het nooit.
- Onze gast is bijna thuis, bijna gaat hij aan zijn laatste reis beginnen om uiteindelijk in zijn laatste 'thuis' aan te komen.

Welkom ben je ook wanneer je nog even terug wil komen naar de plaats waar je naaste is overleden. Soms komen mensen na een paar weken alweer langs, maar soms ook na een aantal jaren. Als we dat vooraf weten, nodigen we je altijd uit om weer binnen te komen voor een kopje koffie of thee. Er komen dan vaak veel dierbare herinneringen boven en het kan fijn zijn om deze herinneringen met elkaar te delen. Soms wil je nog even in de 'lege' kamer kijken. Misschien wil je er nog even alleen zitten om al deze herinnering nog even te laten passeren, daar waar je je gevoelens en emoties weer even de vrije loop kan laten.

Een gastvrij en hartelijk "welkom"... het is slechts één woord maar precies dat ene woord zegt voor ons alles hoe wij als medewerkers van hospice Eesinge openstaan voor welke persoon er ook aan de andere kant van de deur staat.

Anneke en Chantal

Column

Chantal Gommans

Antwoord

“Je mag alles van me weten behalve mijn pincode”. Dat is voor de meeste van ons een heel bekende slogan. Maar die is ook actueel wanneer je in ons hospice komt verblijven.

Na het eerste “welkom”, en een korte kennismaking bij de voordeur, word je naar je eigen kamer begeleid, soms lopend met of zonder rollator, dan weer zittend in een rolstoel, maar steeds vaker ook liggend op een brancard. Dan heb je vervolgens de keuze of je op je bed of in je stoel plaats wilt nemen. Je krijgt wat te drinken aangeboden en daarna mag je eerst even met de persoon/onen die met je meegekomen zijn ‘huiswarm’ worden. Je kunt je eigen kamer inrichten met alle spulletjes die je meegenomen hebt. Je kleding en je toiletpullen opruimen... Er wordt ingelogd op de wifi, en soms wordt ook de televisie even getest. Er wordt buiten op het terras, of vanachter het raam, genoten van ons uitzicht over de weilanden en de Reest. Samen met elkaar bijkomen van de reis en de sfeer van ons hospice rustig over je heen laten komen, de kamer in je opnemen en de spanning en alle emotie even de vrije loop laten... Het is allemaal ook niet niks.

Na een ruim half uur komen de dienstdoende coördinator en de verpleegkundige van Icare bij je langs voor de ‘intake’. Samen willen we dan in een (klein) uurtje zoveel mogelijk over jou als onze nieuwe gast te weten komen. Niet alleen over je ‘ziek zijn’ maar ook over hoe je dat beleeft, wat je nog allemaal wel en niet eet, of je hulp nodig hebt bij toiletbezoek en zo meer. Het is voor ons zelfs ook wel handig, en misschien ook wel essentieel, om te weten of je b.v. een ochtendhumeur hebt. Natuurlijk is onze intake geheel afhankelijk van wat je allemaal kwijt wil en op dat moment ook allemaal kan zeggen. Het klinkt misschien wel heel bedreigend, maar eigenlijk lukt het altijd wel om, met elkaar een sfeer te organiseren, waarin je geheel veilig, vrijwillig en vrijblijvend op onze vragen je eigen geschiedenis, je hobby's, je eigenschappen, je eigenaardigheden en je wensen met betrekking tot je verblijf durft bloot te geven.

Uiteindelijk hebben we, over het algemeen gesproken, met elkaar een heel ontspannen gesprek waarin altijd wel gelachen wordt en/of gehuild. Gehuild of gelachen om alle verhalen, de herinneringen, over de eigenschappen en daarbij behorende karaktertrekjes die bij onze nieuwe gast horen en gedurende dit gesprek naar boven komen. Voor de familieleden of vrienden die meegekomen zijn geeft het verrassende informatie of inzichten over de relaties, de familie, het werk of zelfs in de persoonlijke beleving van onze nieuwe gast.

Wat voor ons, als coördinatoren, misschien maar gewone en standaardvragen zijn, het de antwoorden zijn die ons heel veel informatie geven, uiteindelijk is het vooral de manier waarop dit allemaal gezegd wordt. Als ook de wijze waarop de familieleden hierop reageren. Hoe ze elkaar wel of niet de ruimte geven om dit aan te vullen met zijn/haar eigen verhaal of gevoel. Dat zegt alles over onze gast maar ook over de mensen die bij hen horen; meer dan welk antwoord dat er ook gegeven wordt...

Stichting Vrienden Hospice Eesinge bericht...

Zo tegen het einde van het kalenderjaar blikken we graag terug op onze activiteiten. We gaan daarmee niet te ver terug, want daar zijn de lustrumvieringen voor. Daarvan hebben zeker drie leden van het bestuur van de Vrienden er al twee mogen meemaken: Leo van der Vegt (onze penningmeester), die toen net ‘aan boord kwam’ en ondergetekende Jac Sieben (voorzitter).

Ja, dat was een memorabel eerste lustrumviering aan boord van de ‘Giethoorn’, toen nog met Jan Dijkstra als voorzitter van het Hospice bestuur.

Hebben jullie het (lustrum)petje nog, waarmee we Petje-op, Petje-af speelden, o.l.v. Petra Sieben?

En herinneren jullie de viering van het 10-jarig bestaan nog in Villa Kalkovens, met die leuke workshops en waarbij we het langzittende bestuurslid Ben ten Lande konden bedanken voor zijn inzet en de coördinatoren meerdere jubilarissen in het zonnetje konden zetten? Ook hebben we in 2018 een fietstocht ten bate van het hospice mogen organiseren.

Dit zijn activiteiten -voor met name de vrijwilligers-, waar de stichting Vrienden Hospice graag financieel aan bijdraagt.

De focus van de stichting ligt op het moment op de duurzaamheid van het pand. Zoals jullie weten zijn er onlangs zonnepanelen geplaatst. Daarnaast concentreren we ons, als stichting, meer op dankbaarheid richting trouwe en incidentele donateurs en de vele vrijwilligers van het hospice.

Wat mogen we ons ‘rijk rekenen’ met zoveel mensen die zich vrijwillig voor het hospice willen inzetten.

Een woord van dank is daarbij goed op z'n plaats. En daarbij hoort in de traditie van de stichting een envelop met inhoud.

*Namens het bestuur:
Vrienden Hospice Eesinge
(Jac, Leo, Hermina en Marijke)*

Hilbert Heitmeijer

Mijn eerste ervaringen als vrijwilliger

In zijn column in de nieuwsbrief van april 2024 vergelijkt Chantal Gommans het werk van vrijwilliger in het hospice met een reis. Een toepasselijke metafoor wat mij betreft, want de afgelopen maanden als nieuwe vrijwilliger waren voor mij een bijzondere ontdekkingsreis. In dit 'reisverslag' wil ik mijn ervaringen met jullie delen.

Ik kan mij nog goed het moment herinneren dat ik voor de eerste keer de hospice binnen stapte. Het welkom was hartelijk en de vriendelijke sfeer voelde aangenaam. Dit werd versterkt door het mooie landschap rondom. Na een informatief eerste gesprek

volgde een tweede samen met nog drie potentiële nieuwe vrijwilligers. Met z'n vieren vormden wij vanaf dat moment de z.g. 'nieuwe lichter' en begonnen we half april aan onze inwerkperiode. De afspraak was om eerst alle diensten tweemaal mee te lopen. De introductie cursus zou op een later moment gepland worden. De bereidheid van de collega's om mij wegwijs te maken was hartverwarmend. Tijdens mijn eerste weken was de bezetting in de hospice uitzonderlijk laag. Dat was jammer voor het inwerkproces maar bood veel ruimte om nieuwe collega's te leren kennen wat vaak resulteerde in mooie gesprekken.

Inmiddels zijn we een aantal maanden verder en raak ik aardig vertrouwd met de dagelijkse gang van zaken in de hospice. In de afgelopen periode heb ik nieuwe ervaringen opgedaan. Ik kijk met bewondering naar de hoeveelheid liefde, geduld, warmte en zachtheid die de vrijwilligers aan onze gasten te bieden hebben. Ik vind het bijzonder om te ervaren dat zoveel verschillende mensen, met ieder zijn eigen gewoontes, elkaar zo goed aanvullen en samen een fijn klimaat weten te scheppen voor gasten en hun naasten. Nu ik mij steeds meer onderdeel voel van deze club voel ik ook de ruimte om een eigen invulling te geven aan het contact met de gasten en hun dierbaren. Dit geeft mij energie. De aandacht en de zorg vanuit de coördinatoren voor mij als nieuwe vrijwilliger voelt aan als een warm bad. Ik heb in de korte periode al twee leuke en leerzame bijeenkomsten mee mogen maken en het belletje om even te checken of ik er comfortabel mee was om samen met een andere nieuwe vrijwilliger een dienst te draaien toont betrokkenheid. Al lang voordat ik aan deze reis begon was ik gefascineerd door het begin en het einde van het leven. Waarschijnlijk heeft dit te maken met het feit dat juist op die momenten alle maskers afvallen en mensen het meest puur en kwetsbaar zijn. Lang geleden heb ik tijdens mijn werk als verpleegkundige op de verloskamers veel ouders begeleid tijdens de bevalling. Een bijzondere periode in mijn leven. Nu ik zelf ouder ben sta ik dicht bij de andere kant van het spectrum. Ik vind het fascinerend om te ervaren hoe verschillend mensen vormgeven aan het leven als het einde in zicht komt. Angst, pijn, verzet, verdriet, berusting, verlossing, ontkenning, overgave, alles kan zich in het stervensproces openbaren. Ik zie het als een voorrecht om in dit proces, een heel klein beetje van betekenis te kunnen zijn en een stukje mee te mogen lopen.

Wat ik tot nu toe op mijn reis heb geleerd, is dat het werk als vrijwilliger in een hospice niet altijd groots en meeslepend hoeft te zijn maar dat het vaak gaat om de kleine dingen. Een enkel woord, een klein gebaar, één hand op de ander, als teken dat je er voor die ander bent.

Ik hoop dat ik op mijn verdere reis, die nog maar net begonnen is, hierin betekenisvol kan zijn. In elk geval heb ik mij door alle medewerkers die bij de hospice betrokken zijn erg welkom gevoeld en sluit ik mij graag bij jullie aan als reisgenoot.

Saskia

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer:
NL 82 RABO 0126 3470 93
o.v.v. 'Eenmalige donatie'.

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichting kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:
Marijke Toering. Mail: vrienden@hospicemeppel.nl
Tel. 06 46 37 22 88.

Wist u dat:

- Er regelmatig ooevaars lopen in de weilanden bij ons hospice;
- Onze gasten daar enorm van genieten?
- Het op 27 september alweer 12 jaar geleden was dat onze deur werd geopend?
- We in juni voor de 2^e keer een zomerfeest organiseerden in de tuin van ons hospice?
- Dit bedoeld was om al onze medewerkers en vrijwilligers te bedanken voor hun geweldige inzet?
- We voor de zekerheid drie grote partijtanten geregeld hadden, maar dat het de hele avond droog bleef?
- We laatst samen met onze thuisvrijwilligers en de vrijwilligers van hospice Hoogeveen een mooie avond mochten beleven?
- We naast, samen eten en elkaar ontmoeten, werden geïnformeerd over rouw bij dieren?
- Dit voor velen een onverwacht, zeer interessante lezing was?
- We nu een echte frost-free diepvries hebben voor de maaltijden voor onze gasten?
- We nu alle etiketten weer kunnen lezen?
- We hier enorm blij mee zijn?
- We nog meer blij worden van onze vele vrijwilligers die met enthousiasme, liefde en aandacht de verschillende werkzaamheden in ons hospice uitvoeren?
- De coördinatoren regelmatig een presentatie geven over de palliatieve zorg in ons hospice en de vele vrijwilligers die hierbij betrokken zijn?
- We daarbij vergezeld worden door enthousiaste vrijwilligers die hun eigen verhaal vertellen?
- We dit doen voor uiteenlopende groepen, zoals studenten, vrouwenverenigingen, kerken en tijdens informatiebijeenkomsten?
- Je ons hiervoor altijd mag benaderen?
- Onze zonnepanelen nu steeds lastiger zichtbaar zijn door de nieuwe beukenhaag?
- De opbrengst van de panelen bij onze penningmeester een glimlach op zijn gezicht tovert?
- Ook wij last hebben gehad van de stormschaad in augustus?
- Onze toegangsweg vol lag met takken en bomen?
- Dit met vereende krachten nog diezelfde avond was opgeruimd?

Namens het bestuur, eens een berichtje

Afgelopen jaar heeft de palliatieve zorg, inclusief de hospicezorg, behoorlijk in de belangstelling gestaan. Mede van overheidswege is er gepoogd om mensen meer na te laten denken over hun wensen t.a.v. het levenseinde, denk daarbij aan levenstestament, aangeven wat je wensen zijn als je dat zelf niet meer kan aangeven.

In dit kader heeft de overheid een onderzoek laten starten naar de mogelijkheden de palliatieve zorg, waaronder de hospicezorg, te versterken. Daartoe is ook een onderzoek naar de capaciteit gaande, hoeveel hospicebedden zijn er nu en hoeveel zijn er de komende paar decennia nodig?

De hospicebesturen worden daarbij betrokken en dat betekent veel vergaderen...

De nauwere samenwerking van de Drentse hospices onder de vleugels van Acanthis bewijst ons hierbij goede diensten. De hospicezorg in de regio Drenthe-Steenwijkerland is momenteel in evenwicht met de vraag; voor de toekomst zijn er meer bedden nodig, afhankelijk van ontwikkelingen in de verpleeghuizen en eerstelijns verblijven.

Wat hierbij niet helpt is het feit dat de overheid een gefixeerd budget heeft voor haar onmisbare bijdrage in de kosten van de Bijna Thuis Huizen. Bij een toename van het aantal opnames gaat de vergoeding per opname omlaag! Zo is recent bekend geworden dat er voor 2025 een korting van 8% dreigt bij dit beleid.

Op deze manier wordt het besturen nooit saai, naast de dagelijkse zaken als huisvesting, inventaris, energievoorziening en financiën zijn er dus nog genoeg zaken die ons bezig houden.

Jaap Schouten

Na het welkom, komt het vaarwel

Hoe dit wordt beleefd werd hieronder omschreven door de partner van een van onze gasten. Daar waar voor ons de zorg overgaat in het opruimen en schoonmaken van de kamer en het benaderen van een mogelijke nieuwe gast en zijn familie, begint er voor de naasten van de overleden gast een nieuwe pagina in hun leven...

Hospice Meppel mei 2024

De baar wordt door twee dames zorgvuldig naar buiten gemanoeuvreerd, op de baar mijn lief. Toegedekt met een blauwfluwelen hoes, op de hoes ligt een bloem, ik denk een lelie. We worden uitgeleide gedaan door de immer zorgzame mensen van het hospice. Er wordt een gedicht voorgelezen, ik krijg het – samen met een kaars- in mijn handen gedrukt. Het is emotioneel, de vogels fluiten, het is droog, de zon schijnt of is het kil – of voelt dat zo? De grijze lijkwagen rijdt de smalle weg op die naar de grote weg leidt. We rijden er in kolonne achteraan, drie auto's – een kleine rouwstoet. Nevel hangt nog over de velden, de weg is smal met enkel passing-places, net als we die op onze vakanties in Schotland ook wel tegenkwamen. Ik zet de radio aan en of het moet zo zijn, Bach, het kan niet beter. De tranen lopen over mijn wangen, rijden met een blik die wat troebel wordt van alle emoties is niet handig in het verkeer.

We passeren het ziekenhuis waar ruim zes weken geleden onze laatste gezamenlijke reis begon. We draaien de snelweg op en rijden in een beschaafd en rustig tempo zoals het een echte rouwstoet betaamt richting onze woonplaats.

De muziek van Bach maakt dat ik me eigenlijk intens gelukkig voel dat het lijden van mijn lief voorbij is. Maar tranen en autorijden is geen gelukkige combinatie, het is niet ver, de afslag naar onze woonplaats. Wij slaan met de volgauto's af, richting huis en de auto met mijn lief glijdt langzaam uit beeld over de weg richting de aula. Ze is thuisgekomen maar eigenlijk ook weer niet, ons huis biedt te weinig om op een nette manier de kist naar binnen te krijgen. Een aula van de begrafenisonderneming is tweede keus, maar het is even niet anders. Daar nemen we later in de week afscheid, in een rommelige sfeer van een ander drukbezochte condoleance. De open kist staat in een koffiekamer, ze ligt er patent bij mag ik wel zeggen. Ze slaapt, in haar knuistjes een bloem, dezelfde lelie – ik weet het niet – maar hij ziet er nog niet verlept uit. Als iedereen weg is druk ik een kus op je koele voorhoofd. Ik ben intens blij dat ik je zo zie, zonder pijn, tevreden in rust. Dat aan zes weken van ongemak en lijden een eind is gekomen.

Ik kan je eigenlijk niet missen, we waren samen sterk en konden op onze eigen wijze de wereld aan...

Henk van de Wal

Leven

*Mijn leven staat niet stil
zonder jou*

*het gaat gewoon door
dag na dag,*

*mijn leven bruist ook
zonder jou*

*soms met een traan
soms met een lach.*

*De zon komt op
zonder jou*

*niet even makkelijk
misschien,*

*maar ik sta op ook
zonder jou*

*en verwelkom de dag
met een tien.*

Farina

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen,
laat dit de redactie dan weten.

Hospice Eesinge Meppel

Hoogeveenseweg 27, 7943 KA Meppel

T: 0522 475101 | E: info@hospicemeppel.nl

W: www.hospicemeppel.nl

IBAN NL 13 RABO 0134 9721 20